

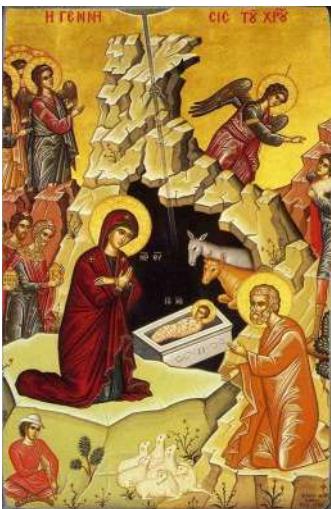
HOLY TRINITY GREEK ORTHODOX CATHEDRAL

ΙΕΡΟΣ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

My dear beloved parishioners and friends of our Holy Trinity Cathedral,

The month of December is always a welcome blessing for all of us. It carries a spirit of warmth, expectation, and beauty as we draw closer to the great feast of Christmas. The air changes, our homes prepare, and our hearts begin to anticipate the joy of the Nativity of our Lord and Savior Jesus Christ. The Church, in her wisdom, has appointed this period as the time of the Advent fast, which began on November 15th and concludes on Christmas Day. This is not simply a dietary exercise. It is a sacred pathway that helps prepare our souls for the birth of Christ. The fast must be joined with good deeds, with acts of mercy, with generosity, and with forgiveness. Real preparation for Christmas happens when we soften our hearts, let go of resentment, and offer love to one another in the same spirit with which Christ offered Himself to the world.

December is also a month filled with radiant feast days, spiritual celebrations that shine like bright lanterns along our journey toward the glorious feast of the Nativity. As the world around us becomes busier and more distracted during this season, the Church gently places before us the lives of holy men and women whose faith, courage, and devotion illuminate the path to Christ. These saints are not distant historical figures. They are living examples, intercessors, and teachers who help us prepare our hearts for the coming of the Savior.

On December 4th we celebrate Saint Barbara, a courageous young woman whose steadfast devotion to Christ has inspired countless Christians throughout the centuries. She lived in an age of persecution when confessing the name of Jesus was a crime punishable by death. Yet she remained loyal to the truth of the Gospel, refusing to submit to the pressures of her pagan surroundings or the threats of her own father. In her suffering she displayed unwavering strength, proving that love for Christ is more powerful than any earthly fear.

Her life calls us to stand firm in our faith, especially when the world pushes us toward compromise or silence. Through her intercessions, Saint Barbara continues to strengthen the faithful, reminding us that holiness is possible even in the most difficult circumstances.

Only two days later, on December 6th, the Church honors another beloved saint, Saint Nicholas the Wonderworker and bishop of Myra. Known throughout the world for his compassion and generosity, he embodied the Gospel command to love one's neighbor. His acts of charity were done quietly and secretly, for he sought the approval of God rather than the praise of people. From providing dowries for poor young women to rescuing the innocent from unjust punishment, Saint Nicholas lived a life of active love. During the Advent season, when we are called to open our hearts to others, his example reminds us that true Christian giving flows from humility, mercy, and genuine concern for those in need.

On December 12th we commemorate Saint Spyridon, the gentle bishop of Trimythous. A simple shepherd by trade and a man of deep humility, he became a vessel of countless miracles. His closeness to God was evident not because he was learned in worldly wisdom but because he lived a life of purity, sincerity, and unwavering trust in the Lord. At the First Council of Nicaea, he defended the Orthodox faith with a profound yet simple clarity that even the most educated theologians admired. Saint Spyridon teaches us that holiness does not require eloquence or status. It requires a humble heart willing to follow Christ without hesitation.

December 15th brings us to the feast of Saint Eleftherios, a young and fiery bishop whose name means liberty. He preached the Gospel boldly, encouraging believers to find true freedom in their relationship with Christ rather than in worldly promises. His martyrdom strengthened the early Church, proving that the cost of discipleship may be great, but the reward is eternal life. His example invites us to seek spiritual freedom by letting go of sin, fear, and anything that binds our souls.

Continued...

Just two days later, on December 17th, we honor Saint Dionysios of Zakynthos, one of the most compassionate and forgiving saints in our tradition. His most famous act of mercy occurred when the murderer of his own brother sought refuge in his monastery. Instead of turning him away or seeking vengeance, Saint Dionysios protected him and helped him escape. He lived the command of Christ to forgive seventy times seven, showing that divine forgiveness can work even through human pain. His life challenges us deeply: to forgive not only small offenses but even great wounds, trusting that God can heal every broken heart.

Finally, on December 22nd, we commemorate Saint Anastasia the Healer, a woman of tremendous courage and compassion. During times of persecution, she ministered to prisoners, offered healing remedies to the suffering, and strengthened those who faced martyrdom. She gave hope to people who had no hope, embodying the love of Christ in the darkest circumstances. Her life teaches us that Christians are called to bring healing into a wounded world through kindness, prayer, and unwavering faith.

These saints, each in their unique way, enrich the month of December with their sanctity. They guide us, encourage us, and prepare our hearts for the birth of our Lord, reminding us that the journey to Christmas is a journey of faithfulness, mercy, courage, and love.

All of these feasts elevate our minds and hearts so that we may receive with purity the culmination of our anticipation, the holy Nativity of our Lord. Orthodox Christmas is not about decoration, parties, or seasonal excitement. These things fade quickly and often leave behind sadness, emptiness, or what many call the holiday depression or the Christmas effect. Saint Paul warns us clearly when he writes, *“Since then you have been raised with Christ, set your hearts on things above where Christ is seated at the right hand of God. Set your minds on things above, not on earthly things* (Colossians 3:1-2). **Christmas is about allowing Christ to be born within us, in our hearts, our souls, our minds, and even our bodies. It is about us becoming a living Bethlehem, a spiritual manger in which the Lord may dwell.**

Yet, this transformation can only happen in the life of the Church and through the holy sacraments. ***Every time we approach the chalice and receive the Body and Blood of Christ, it is Christmas. Every Divine Liturgy is a new birth of Christ within us.*** The Nativity is not simply a memory of long ago. It is a present reality that enters our lives each time we commune with the Lord. The Divine Liturgy is the beating heart of Christmas. It is the place where heaven and earth meet, where the angels join us, and where the newborn King is offered to us as food for our souls. ***If we truly want to experience Christmas, we must experience the Eucharist.***

We celebrate Christmas every year not only to honor the greatest event in human history, the event that divided time into before Christ and after Christ. We celebrate it as a reminder that now, this very year, this very Christmas, God calls us to repentance, to transformation, to a Christ-centered life. Every Christmas, the Lord gives us another opportunity to be renewed in Him, to be reshaped by His love, and to become like Him in our thoughts, actions, and character. The question is whether we will accept this invitation.

A beautiful and moving story from the life of Saint Jerome brings this message to life. While staying in a cave in Bethlehem on Christmas Eve, Saint Jerome had a vision of the Christ Child. The divine infant asked him: *“What will you give me for my birthday?”* Jerome offered his translation of the Scriptures. The Lord said: *“That is not what I want”*. Jerome then offered his possessions, his fasting, and his prayers. Again, Jesus said: *“No”*. Finally, the Lord said: *“Give me your sins”*. Shocked, Jerome asked what the Lord would do with them. Jesus replied: *“I want your sins so that I can forgive them all!”*. At this, Jerome wept with joy. This vision teaches us that Christ came into the world to redeem us. He desires not our accomplishments but our repentance. He wants to heal our wounds and restore our souls.

As we approach this blessed feast, **I invite every member of our Cathedral family to come to Church on Christmas Eve for the Divine Liturgy at 8 p.m.** There is a troubling trend in our time where many faithful do not attend Christmas services. Yet how can we expect to feel and live the true meaning of Christmas if we are absent from the very place where Christ is born for us? How can we celebrate His Nativity without receiving the greatest Christmas gift, His most pure Body and Blood? I beg you, please come. Let us gather as one Christian family on that Holy Night. Let us welcome Christ together and experience His birth in our midst.

With all my heart, I wish each of you a Merry Christmas, a true Orthodox celebration of the Nativity in your hearts and in your lives, and a most blessed New Year for you and your beautiful families. This is my third Christmas with you, and I feel deeply grateful and truly blessed.

With love in the Lord,

**Archimandrite of the Ecumenical Throne
Christoforos Oikonomidis, Presiding Priest**

Αγαπητοί μου ενορίτες και φίλοι του Καθεδρικού μας Ναού,

Ο μήνας Δεκέμβριος φέρνει πάντοτε μια ιδιαίτερη ζεστασιά και χαρά στις καρδιές όλων μας, καθώς πλησιάζουμε στο μεγάλο γεγονός των Χριστουγέννων. Η απμόσφαιρα αλλάζει, τα σπίτια μας ετοιμάζονται, και οι ψυχές μας αρχίζουν να ανοίγουν για να υποδεχθούν τη Γέννηση του Κυρίου. Η Εκκλησία μας με σοφία όρισε από τις 15 Νοεμβρίου μέχρι και την παραμονή των Χριστουγέννων την περίοδο της Νηστείας των Χριστουγέννων. Η νηστεία δεν είναι απλώς αποχή από ορισμένες τροφές. Είναι μια ουσιαστική πνευματική πορεία που μας οδηγεί στο να ετοιμάσουμε την καρδιά μας για να δεχθεί τον Χριστό. Η νηστεία πρέπει να συνοδεύεται από πράξεις αγάπης, ελεημοσύνης, καλοσύνης και κυρίως συγχώρησης. Η αληθινή προετοιμασία για τη Γέννηση του Χριστού γίνεται όταν διώχνουμε από μέσα μας την πικρία, την έχθρα και την κατάκριση και καλλιεργούμε την αγάπη και την ειρήνη στις καρδιές μας.

Ο Δεκέμβριος είναι επίσης πλούσιος σε μεγάλες εορτές Αγίων και Μαρτύρων που φωτίζουν το πνευματικό μας ταξίδι μας προς τα Χριστούγεννα. Στις 4 Δεκεμβρίου τιμούμε την Αγία Βαρβάρα, μια νεαρή και γενναία Μάρτυρα που έμεινε πιστή στον Χριστό παρά τους διωγμούς και τις πιέσεις. Η σταθερότητά της μας διδάσκει να κρατούμε ακλόνητη την πίστη μας.

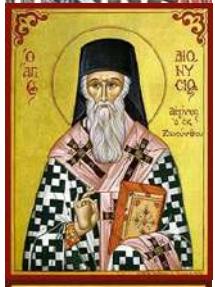
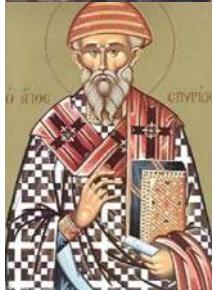
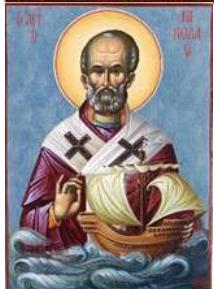
Στις 6 του μηνός τιμούμε τον Άγιο Νικόλαο, τον θαυματουργό και στοργικό επίσκοπο Μύρων, πρότυπο ελεημοσύνης και αγάπης. Η σεμνή και κρυφή γενναιοδωρία του μάς καλεί να προσφέρουμε χωρίς εγωισμό και έπαρση και χωρίς προσδοκία ανταπόδοσης.

Στις 12 Δεκεμβρίου εορτάζουμε τον Άγιο Σπυρίδωνα, τον απλό και ταπεινό επίσκοπο της Τριμυθούντος. Η ζωή του είναι γεμάτη θαύματα που φανερώνουν την καθαρότητα της καρδιάς του και τη βαθιά του αγάπη προς τον Θεό. Με σοφία και απλότητα υπεράσπισε την Ορθοδοξία στην Α' Οικουμενική Σύνοδο στη Νίκαια της Βιθυνίας και το άφθαρτο λείψανό του αποτελεί μοναδικό θησαυρό για κάθε πιστό που τον επισκέπτεται στο νησί της Κέρκυρας.

Στις 15 Δεκεμβρίου τιμάμε τον Άγιο Ελευθέριο, τον νεαρό και θαρραλέο επίσκοπο που με παρρησία κήρυξε το Ευαγγέλιο και μαρτύρησε για τον Χριστό. Το όνομά του, που σημαίνει ελευθερία, μας υπενθυμίζει ότι η αληθινή ελευθερία βρίσκεται μόνο στη ζωή με τον Χριστό.

Στις 17 του μηνός εορτάζουμε τον Άγιο Διονύσιο Ζακύνθου, τον Άγιο της συγχωρήσεως. Η συγκλονιστική του πράξη να βοηθήσει τον φονιά του ίδιου του αδελφού του να διαφύγει, δείχνει το απέραντο μέγεθος της χριστιανικής καρδιάς. Το άφθαρτο λείψανό του που βρίσκεται στη Ζάκυνθο αποτελεί πηγή θαυμάτων και ιάσεων για κάθε πιστό.

Στις 22 Δεκεμβρίου τιμούμε την Αγία Αναστασία τη Φαρμακούτρια, προστάτιδα των ασθενών και παρηγοριά των φυλακισμένων. Η αγάπη της για τους πονεμένους και η ανδρεία της στους διωγμούς διδάσκουν σε όλους μας ότι ο Χριστιανός είναι άνθρωπος θεραπείας και ελπίδας.

Όλες αυτές οι φωτεινές μορφές μας οδηγούν στο αποκορύφωμα του μηνός, στη μεγάλη εορτή της Γεννήσεως του Κυρίου. Στην Ορθόδοξη παράδοση τα Χριστούγεννα δεν είναι μια γιορτή διακόσμησης, εξωτερικής λάμψης και παροδικής χαράς. Αυτά έρχονται και παρέρχονται, αφήνοντας συχνά πίσω τους μια θλίψη, μια κενότητα, αυτό που πολλοί ονομάζουν «χριστουγεννιάτικη κατάθλιψη». Ο Απόστολος Παύλος μας λέει: «Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὐδὲν ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος. τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς» (Κολασ. 3,1-2). Δηλαδή: «Αν λοιπόν εγερθήκατε μαζί με το Χριστό, τα ἄνω να ζητάτε, εκεί όπου ο Χριστός κάθεται συνεχώς στα δεξιά του Θεού. Τα ἄνω να φρονείτε, όχι όσα είναι πάνω στη γη.» Τα Χριστούγεννα σημαίνουν να επιτρέψουμε στον Χριστό να γεννηθεί μέσα μας, στην καρδιά, στην ψυχή, στον νου και στο σώμα μας. Να γίνουμε εμείς η Βηθλεέμ και η φάτνη που θα Τον υποδεχθεί.

Αυτή η εσωτερική γέννηση δεν γίνεται μακριά από την Εκκλησία. Πραγματοποιείται μόνο μέσα στη μυστηριακή ζωή. **Κάθε φορά που προσερχόμαστε στη Θεία Κοινωνία, κάθε φορά που λαμβάνουμε το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου, είναι Χριστούγεννα.** Κάθε Θεία Λειτουργία είναι μια νέα γέννηση, μια νέα επιφάνεια της χάριτος του Θεού στις ζωές μας. Αν πραγματικά θέλουμε να ζήσουμε το μυστήριο της Γεννήσεως, πρέπει να ζήσουμε τη Θεία Λειτουργία που μας ενώνει με τον Χριστό.

Εορτάζουμε τα Χριστούγεννα κάθε χρόνο όχι μόνο για να θυμηθούμε το μεγαλύτερο γεγονός της ιστορίας, που χώρισε τον χρόνο σε προ Χριστού και μετά Χριστόν, αλλά και για να μας θυμίσει ότι τώρα, σε αυτή τη συγκεκριμένη χρονιά, ο Θεός μάς καλεί να μετανοήσουμε, να αλλάξουμε, να γίνουμε Χριστοκεντρικοί και Χριστομιμητές. **Κάθε Χριστούγεννα ο Κύριος μάς δίνει μια νέα ευκαιρία να γεννηθούμε πνευματικά μέσα Του.**

Συγκλονιστική είναι και η ιστορία του Αγίου Ιερωνύμου στη σπηλιά της Βηθλεέμ, όπου την παραμονή των Χριστουγέννων είδε τον Χριστό ως βρέφος να του ζητά δώρο. Ο Άγιος πρότεινε τη μετάφραση της Γραφής, την προσευχή, τη νηστεία, τα υπάρχοντά του. Αλλά ο Χριστός του είπε: «Οχι. Θέλω τις αμαρτίες σου!». Ο Άγιος εξεπλάγη. Και ο Χριστός του εξήγησε ότι τις θέλει για να τις συγχωρήσει. Αυτή είναι η ουσία της Γεννήσεως του Κυρίου. Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για να σηκώσει τις αμαρτίες μας και να μας λυτρώσει.

Έχοντας στο νου όλα τα παραπάνω και κάνοντας την κατάλληλη προετοιμασία στην ψυχή μας, **σας καλώ όλους να έρθετε στην Εκκλησία την παραμονή των Χριστουγέννων, στις 8 το βράδυ, για την Χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία.** Είναι θλιβερό φαινόμενο των καιρών ότι πολλοί Χριστιανοί μας δεν προσέρχονται στις ακολουθίες των Χριστουγέννων. Μα πώς μπορούμε να ζήσουμε αληθινά Χριστούγεννα μακριά από τον Χριστό; Πώς θα λάβουμε το μεγαλύτερο δώρο, το Πανάχραντο Σώμα και Αίμα Του, αν δεν βρεθούμε εκείνη τη νύχτα στην Εκκλησία; Σας παρακαλώ, ελάτε. Ας υποδεχθούμε τον Χριστό όλοι μαζί ως μία οικογένεια.

Εύχομαι σε όλους Καλά Χριστούγεννα! Εύχομαι να γεννηθεί ο Χριστός στις καρδιές σας αληθινά, και να έχετε ένα ευλογημένο νέο έτος μαζί με τις όμιορφες οικογένειές σας. Εγώ δοξάζω και ευχαριστώ τον Θεό που θα γιορτάσω μαζί σας, εδώ στην Αγία Τριάδα, τα τρίτα μου Χριστούγεννα! Να είστε όλοι ευλογημένοι. Χρόνια πολλά!

π. Χριστοφόρος Οικονομίδης

Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου, Ιερατικώς Προϊστάμενος